

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt. B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Elisau Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Rafa Gil (Fotògraf) i Lola Carrasco (Secretària de redacció).

REDACCIÓ BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (Secretària de redacció).

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Ismael Belda (Alacant), Pere Codonyan (Perpinyà), Judit Casaprima (Lleida).

RÚBRICUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Partal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandés, S. Alcalá, A. Alfaro, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jàtiva, J. M. Llu-ró, J. Marí, X. Mínguez, J. F. Mira, J. Morell, J. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vízcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, J. Morera, V. Navarro, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jem Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Añón.

IMPRESSIÓ: Rotogràfica Valenciana SAL.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Control difusió:



Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Pujol a València

Com que no era lògic, ni era bo, que el president de la Generalitat de Catalunya haja anat més vegades a Santiago de Compostel·la que a València, Jordi Pujol va acostar-se al sud. Una visita "prudent" que retia home-natge a dos miralls d'un país esqui-zofrènic esquinçat entre el discurs oficial i la percepció real: la tomba de Joan Fuster a Sueca i el sopar dels Premis Octubre. D'aquesta manera el president de la Generalitat de Catalunya, partint d'un àmbit que mai no ha estat *estrictament* cultural i sortint dels estrets marges protocolaris d'una visita oficial, ha pogut reconstruir un discurs que, en la força de la contenció, ha trencat les barreres imaginàries que impedi- en, fins i tot, pensar sobre allò que és obvi: Catalunya i el País Valencià com a societats solidàries, vinculades tant per una història comuna i una unitat lingüística inqüestionable com per uns necessaris lligams econòmics que tenen en assumptes d'infraestructures —el cas del TGV— i en les polítiques econòmiques regionals —l'agrícola, per exemple— un terreny de cooperació i diàleg capaç de mobilitzar uns esforços perduts, fins ara, anticipadament.

Aquesta és la virtut més destacable del viatge de Jordi Pujol al País Valencià: assenyalar quin és el punt de referència possible per avançar, de manera conjunta, en aspectes sobre els quals no es pot seguir l'estratègia d'amagar el cap sota l'ala dels vells dimonis familiars. En la pulcritud formal, i també constitucional, de l'al·locució que el president de la Generalitat de Catalunya va fer als convidats del sopar dels Premis Octubre s'hi trobaven les dues claus que poden fer girar el mecanisme de la cooperació pendent: la crida al conjunt de la societat valenciana, als seus empresaris, als seus intel·lectuals, als seus polítics, perquè es reforce, des del millor pragmatisme —l'eix mediterrani, la continuïtat territorial, l'interès econòmic i, també, la identitat cultural—, un teixit d'interessos comuns que depasse la retòrica, la lamentació o el victimisme trastocat.

Però és encara més important l'èmfasi de Pujol sobre un dels temes de reflexió que més s'oblida al Principat: les responsabilitats d'aquest mateix Principat en l'actual situació del País Valencià, és a dir, l'ambigu paper històric d'una classe política catalana —filla o- bedient del fusterianisme fins que el

preu va ser massa alt— que va passar de l'inevitable confluència en un mateix projecte nacional al més absurd atac d'amnèsia. La llosa d'una transició que no admetia somnis de grandesa i la creació d'un bloc d'afinitats anti-catalanistes capaç, en molts pocs anys, d'arruïnar la legitimitat social i

l'espai polític dels corrents nacionalistes al País Valencià van permetre un retrocés excepcional que no es va deturar en l'oblit de la terminologia —Països Catalans— sinó que va fer avortar, fins i tot, allò que, en termes de pura racionalitat, no s'hauria hagut de deixar perdre; un marc de relacions, únic i diferenciat, que s'havia teixit *malgrat i en contra* del franquisme, un àmbit de futur que, en la posterior divisió autonòmica, hauria hagut de percebre's de bon principi en lloc d'acomodar-se als imperatius més inqualificables de la por.

Ara que la por ja ha esgotat tots els seus ressorts, hi ha una societat valenciana que escolta i accepta els petits grans reptes que proposava Jordi Pujol als Premis Octubre i aquesta societat s'allunya dels tòpics que impedi- en qualsevol diàleg. Tanmateix caldria saber si al Principat de Catalunya s'aposta també per seguir el nou corrent d'una història estroncada o, com ja és habitual, s'aprofita l'ocasió per declarar, compungits i nostàlgics, que el moment no és encara l'adequat.

